

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **B., s.r.o.**, M., zastúpený JUDr. J. S., advokátom v B., proti žalovanému : **S., s.r.o.**, H., zastúpený JUDr. J. S., advokátom v K., **o splnenie povinnosti vyplývajúcej z osobitného zákona**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 1 C 362/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. marca 2010 sp.zn. 10 Co 9/2010

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov medzitýmym rozsudkom z 30. decembra 2009 č.k. 1 C 362/2005-599 určil, že žalobný nárok žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému previesť na účet žalobcu zostatok fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu K., je čo do základu opodstatnený, žalobný nárok žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému previesť na účet žalobcu zostatok z úhrad za plnenie bytového domu K. je čo do základu opodstatnený, žalobný nárok žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému odovzdať žalobcovi odpočty fakturačných meradiel, t.j. od elektriny, tepla, teplej vody, studenej vody, bytového domu K., nie je čo do základu opodstatnený. Konečným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku ustáli výšku jednotlivých nárokov a rozhodne aj o trovách konania.

Opravným uznesením zo dňa 10. februára 2010 č.k. 1 C 362/2005-637 Okresný súd Bardejov opravil druhú vetu výroku medzitýmneho rozsudku č.k. 1 C 362/2005-599 zo dňa 30.12.2009 tak, že „Žalobný nárok žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému, previesť na účet žalobcu zostatok z úhrad za plnenia bytového domu K., je čo do základu opodstatnený“.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom z 10. marca 2010 č.k. 10 Co 9/2010-647 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením č.k. 1 C 362/2005-637 zo dňa 10. februára 2010 v jeho napadnutej časti vo veci samej, v ktorej boli nároky žalobcu uznané čo do základu za opodstatnené. Mal za to, že prvostupňový súd sa vysporiadal dôsledne so všetkými právnymi skutočnosťami, dôležitými pre posúdenie základu veci. Vo veci správne rozhodol, ak rozhodol medzitýmym rozsudkom a tým si vyriešil právny základ veci a následne bude rozhodovať len o povinnosti plnenia vo vzťahu žalobcu k žalovanému.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanovením § 237 písm.f/ O.s.p., nakoľko mu ako účastníkovi konania bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom a to tým, že ako krajský tak aj prvostupňový súd neodôvodnili dostatočne a v súlade s platnou (použili neplatnú) právnou úpravou svoje rozhodnutie vo veci samej. Rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Navrhol, aby Najvyšší súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a aby odložil vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť a nevyhovieť návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa dovolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý

zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovaným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalovaný v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietal relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. Jeho námietky, že odvolací súd ako aj prvostupňový súd neodôvodnili dostatočne a v súlade s platnou (použili neplatnú) právnou úpravou svoje rozhodnutie vo veci samej, možno považovať za nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), ku ktorej však dovolací súd môže prihliadnúť len

za podmienky prípustnosti dovolania; nejde ale o postup, ktorým by bola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom. Totižto právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovanému nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová